

1992-ben indult első évfolyam hallgatói szinte mindannyian munkába szerettek volna állni, de nem sikerült csak egy részüknek állást találnia. Ennek okaira most nem térnék ki, mert témánk szempontjából nem lényeges. Azóta viszont egyre több az olyan hallgató, aki nem a tanításra készül, hanem a saját ismereteit szeretné bővíteni. Úgy tapasztalom, érdeklődésben nincs hiány! S éppen ez az érdeklődés az, amely valódi továbblépésre kell, hogy sarkalljon minket.

Mik a feladataink? Igen magas színvonalú, kiváló hittankönyvek jelentek meg az elmúlt években, s csak kis részük vállalkozott arra, hogy a tanári kézikönyvben órához kapcsolódó énekanyagra javaslatot tegyen! Igen, ez most már a mi felelősségünk, képzett és végzett egyházzeneszeké: hogyan tudjuk segíteni és támogatni azok munkáját, akik a hitoktatást végzik? Nem lenne elegendő az sem, ha minden hittankönyv énekanyagot tartalmazna. Bizony ki kell térjünk zenepedagógiai és módszertani kérdésekre is, hiszen a hittantanároknak csak egy része rendelkezik zenei végzettséggel.

Összegezve: sokat és sokszor hangoztatott gondolkodásmód az, hogy sürges az idő, nincs idő semmire, mindig gyorsan és azonnal kell cselekedni. Úgy gondolom, ezzel lassan szakítani kellene, s inkább a tervezett, átgondolt, megfontolt munka irányába kellene elmozdulnunk.

Egyházunkban nincs zavar az éneklés fontosságának megítélésében. Folyik, magas szinten folyik a hittantanárképzés. Egyházunk arányaihoz képest sok, képzett egyházzeneszrel is rendelkezünk.

Előttünk áll tehát a feladat: kapcsolatfelvétel és szoros együttműködés egyházunk katechetikai bizottságával; törzsanyag összeállítás; átgondolt, helyzethez szabott módszertani segédanyagok elkészítése; országos hittantanár-továbbképzéseken való cselekvő részvétel, hangzó segédanyag készítése, soroljam még?!

A személyi feltételek szerintem adottak, a feladatok világosak, s Dobszay Lászlót idézve: nem minden pénzkérdés. Én személy szerint az összefogást hiányolom... S ha a fontos lépéseket megtesszük, akkor nem hiszem, hogy a bevezetőben idézett finn példa ránk is jellemző lenne, s a korálok „kiszorulnának” a mai fiatalok életéből! Vagy el tudunk képzelni lutheránus egyházat korálok nélkül?!

Wulfné Kinczler Zsuzsanna

Új liturgikus istentiszteletek a Deák téri templomban

Az „Evangélikus istentisztelet — Liturgikus könyv” megjelenésével kapcsolatban különös jelentőségű a gyülekezet vezetőségének az a határozata, hogy havonta egy istentisztelet az új agenda „liturgikus rendje” szerint történjék. Ez azt jelenti, hogy a lelkész a teljes liturgiát énekli, amire dallamos anyagot ad az új rend. A gyülekezet a válaszokat énekli és mondja. Noha nincsen liturgikus kórus, egy előénekesssel és egy kántorral az egész énekelt liturgia megoldható. A gyülekezet egyre jobban bekapcsolódik a liturgia éneklésébe. Az introitus-

zsoltárt már évek óta váltakozva éneklí a gyülekezet az ún. családi istentiszteleteken, egyelőre az Evangelikus énekeskönyv 18–37. számai alatt található módon. Így az introitus éneklése se jelent már különösebb feladatot a jövőben. Fokozatosan egyre több énekelnivalót adunk át a gyülekezetnek. Legújabbán már a Miatyánk éneklésébe is bekapcsolódik a kiosztott rendek alapján. Ha megjelenik a Gyülekezeti Liturgikus Könyv, akkor az anyag természetesen bővülni fog, elsősorban a teljes Laudamus te gyülekezeti éneklésével.

A tapasztalat az, hogy a gyülekezet kezdeti idegenkedése egyre jobban oldódik, és ez a fajta istentisztelet egyre többeknek elfogadott. Szívesen látogatják e havi egy alkalmunkat, amely ebben az énekelte gazdagságában a fővárosban csak itt hallható ilyen rendszerességgel. Egyben meg kell jegyezni, hogy a lelkésztől és kántortól nem mindennapi összpontosítást igényel ennek a rendnek teljes végigéneklése és végigvezetése. Úgy tűnik, hogy minden vasárnapi bevezetésre ez túl igényes: ünnepi alkalmakra lesz jó. De redukcióval bárhol bevezethető lesz, ahol erre fogadókészség van.

Trajtler Gábor

Deák téri Evangelikus Gimnázium jótékonyági hangversenye

Negyedik alkalommal került sor 2005. december 9-én a Deák téri Evangelikus Gimnázium jótékonyági hangversenyére a Deák téri evangelikus templomban. Előadók voltak a gimnázium alsóbb osztályainak gyerekkórusa, a felsőbb osztályok vegyeskara, a Kelenföldi Evangelikus Gyülekezet és a gimnázium egyesített zenekara, a 12 tagú kamarakórus, valamint hangszeres és énekes szólísták. A befolyt adományokat az iskola ösztöndíjalapok létrehozására fordítja.

A műsorból:

Trombita fanfár: A szeleknek élénk szárnyán ... (román kolinda);

Gyerekkórus, vezényel Kardos Anna — válogatás középkori énekekből;

Németh Csaba (orgona), Győri Anna tanuló (fuvola), Gion Zsuzsanna, volt diák (ének) — Antalfy-Zsíross, Händel és Bach darabok;

Kamarakórus, vezényel Kardos Anna — Schubert: 23. zsoltár;

Vegyeskar, vezényel Bence Gábor — J. Staden: Mily jó őt dicsérni; Rezessy László: Szép hajnalsillag; A. Strube: Mit Isten tesz, mind jó nekem;

Kelenföldi Evangelikus Gyülekezet diákokkal kibővített vonószzenekara, művészeti vezető: Hoós Andrea (szólisták: Kozák Orsolya és Misják Petra) — Manfredini: Karácsonyi concerto;

Vegyeskar és a vonószzenekar, vezényel Bence Gábor — Buxtehude: Mi hív, mi szól, mi várhat (korálkantáta az énekeskönyv 141. énekének szövegére);

Összkórus, vezényel Bence Gábor — Gárdonyi Zoltán: Új világosság jelenék (Bence Gábor átdolgozásában).